

Ottawský Zpravodaj

Vydává Ottawská pobočka Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě

19. listopad 2010

P.O. Box 1507 Manotick, ON K4M 1L4

Informace telefonem 613-834-9913 a nebo na www.cssk.ca

V tomto vydání naleznete:

- **Evropský filmový festival**
- **Taneční zábava**
- **Richard Horák vzpomíná na 17. listopad 1989**
- **Proč se stát členem ČSSK**
- **Článek Vladimíra Kroupy nazvaný „Kefalín na to kápnul...“**
- **Humor**

Oslavy 17. listopadu

Stejně jako každý rok, i letos si Češi připomněly dva zlomové roky, v nichž se právě v tento den odehrály významné události pro celou zemi. V roce 1939, kdy proti studentům krvavě zakročili němečtí nacisté, a o padesát let později, kdy proti demokracii bojovala komunistická moc.

Slovensko si ve středu stejně jako Česká republika připomnělo 21. výročí sametové revoluce. V Bratislavě se uskutečnilo několik vzpomínkových akcí, kterých se zúčastnila i slovenská premiérka Iveta Radičová. Mezi hosty byli například bývalý polský prezident Lech Walesa a zpěvačka Marta Kubišová.

Český velvyslanec v Kanadě, pan Karel Žebrakovský uspořádal pro krajany slavnostní recepci v předvečer svátku. Češi a Slováci měli opět možnost sejít se v prostorách velvyslanectví a připomenout si tak tyto významné události.

Mikuláš

Nenechte si ujít letošního Mikuláše, který se bude konat v sobotu 4. 12. ve 14:30 odpoledne v Hintonburg Community Centre, 1064 Wellington Street, Ottawa. Rodiče, prarodiče a praprarodiče, vezměte svoje děti, vnoučata a pravnoučata mluvící i nemluvící česky a přijďte se podívat a pobavit. Na programu bude vystoupení dětí z České školy, poslech vánočních koled a další hry pro děti.

Každou rodinu bychom prosily o něco na zub na společný stůl a malý dárek pro každé vaše dítě. Dárky předá dětem Mikuláš. Vstupné bude jednotné a symbolické k úhradě místnosti \$10/rodinu. Těšíme se na vás. Bližší informace 613 834 9913.

Láďa Kubát

G & G Auto Sales

926 Merivale Road

30+ vehicles in stock
from \$2000 to \$7000
domestics & imports

WE
SERVICE
WHAT WE
SELL!

Import Car CENTRE

880 Merivale Road, Ottawa, Telephone : 613-722-3030

www.importcarcentre.com

Evropský filmový festival v Ottawě

Každým rokem probíhá na podzim v Ottawě festival filmů evropské unie. Letos opět nechybí český ani slovenský film. Kompletní přehled filmů naleznete na webových stránkách Kanadského filmového institutu, který festival pořádá – <http://www.cfi-icf.ca/>.

Česká republika představí film Jana Hřebejka „Kawasakiho růže“. Středobod příběhu tvoří postava renomovaného psychiatra (Martin Huba), morální autority, který má u příležitosti výročí založení republiky získat významné státní ocenění. Právě připravovaný slavnostní akt se stane katalyzátorem událostí, které na povrch vyplaví hříchy minulosti, jež mu můžou zlomit vaz.

Film bude promítán v pátek 19. listopadu, 2010 v 19:00 v Auditoriu, Library and Archives Canada, 395 Wellington Street, Ottawa.

Slovenská republika představí film jednoho z nejlepších současných slovenských režisérů Juraja Nvota nazvaný „Muzika“. Čerstvý ženich a nastávající otec Martin se přistěhoval do rodiny své ženy. Je to muž odnikud. Moc toho nenapravuje, ale od místního učitele si koupil saxofon. Má rád Jimmyho Hendrixe. Irituje své bližní doma i na pracovišti. Nepije, nedívá se na televizi, neposlouchá rádio, nečte noviny. Miluje svou ženu. Možná ho její ustavičná žárlivost krok za krokem nabádá k nevěře. Martin je v podstatě plachý, ale tvrdohlavý. Přitažlivý samotář. Je originální, ale nemá vzdělání. Ani po něm netouží. Žije v zemi, kde lidé o svobodě jen sní. Jednou na cestě na noční směnu potká odvážnou Anču Píchačku. Nevidí to, co vidí všichni. Na vesnické svatbě Martin zahraje své ženě na saxofon a všimne si ho místní hudební podnikatel Hruškovič. Konečně se rozvíjí příběh kapely a kolaborace a současně příběh slepoty. Ale iluze Anči se tvrdě a bolestně rozplyne. Na konci katastrofy věřím, že právě tak jako se Martinův syn učí prvním krokům, i on sám se postaví na vlastní nohy a rozpozná, co je co a kdo je kdo. Je to směšný a bolestný příběh. Kino je prostorem hledání, empatie, zábavy, katarze. Rád objevuji humor ve vážném a věčnost v přítomnosti.

Film bude promítán v pátek 3. prosince, 2010 v 19:00 v Auditoriu, Library and Archives Canada, 395 Wellington Street, Ottawa.

Nejlepší klobásy v Ottawě

1920 Bank Street,
Tel. 613-521-5557
banksausage@yahoo.ca
www.banksausagedeli.com

Zimní akce:

Jitrnice a tlačenka
Moravské maso -
Slovenská klobása
- o \$2 na kile levnější

Naší specialitou je uzený losos
a uzená krkovička

Hamburg, 17.listopad 1989

Bydleli jsme přechodně na kraji Hamburku ve čtvrti zvané Rahlstedt, všichni čtyři v malé místnosti v bytě u starého kuchaře námořníka, který do Německa emigroval snad už před sto lety. U toho, který celý den seděl na svém starém gauči, balil cigarety, popíjel plechovkové pivo a s pohledem "do blba" poslouchal na svém starém gramofonu Wabiho, Waldemara, Michala Tučného, Iva Jahelku a mnoho dalších českých zpěváků a písničkářů.

Asi byl moc hodný, Franta Jílek, když nás u sebe nechal přechodně bydlet. Malá místnost, sloužící obyčejně jako ložnice, byla na několik měsíců celý náš byt - velká manželská postel, stůl, skříň a polička s televizí. Když jsem si večer na zem položil matraci, na které jsem spal, nebylo kam stoupnout. Ovšem, nepamatuji si, že bych strádal. Rodiče ráno odjízděli do práce a já s bráchou do školy. Už celé dva měsíce jsem chodil do německé základní školy, poté co nás do ní přesunuli ze třídy pro cizince s jazykovou výukou. V Čechách jsem se učil německy od svých šesti let, proto jsem v této přípravné třídě strávil pouze pár týdnů.

Po skončení vyučování jsme se s bráchou doma příliš nezdržovali. Většinou jsme se dopravili U3-kou na Berliner Tor, kde náš strýc provozoval malý Imbiss, popřípadě o zastávku dál, kde jsme postupně proběhli obrovská hračkářství všech obchodních domů na Mönckebergstrasse. Občas naše cesty vedly do přístavu, kde jsme se posadili na železné hříby, ke kterým se přivazují lodě a krmili svačinou racky. Občas jsme ze školy pro změnu zamířili zpět do Rahlstedtu, kde jsme si venku hráli s novými nejen německými kamarády.

Samozřejmě si to nepamatuji úplně přesně, ale nejinak probíhal můj den i v pátek 17.listopadu 1989. Abych pravdu řekl, nepamatuji si ani to, jak dalece jsem si byl vědom rozdělení Evropy na dvě části. Jisté rozdílly jsem určitě vnímal - Hamburk byl velký, čistý, na každém rohu na nás z krámků svítily barvy všemožných druhů ovocných plodů, na silnicích jezdily samé Hondy, BéEmWéčka, Mitsubishi a Mercedesy, plechovku Coca Coly měli za pár feniků v každé samošce, nejen v Tuzexu, kde jsme ji v Pardubicích s maminkou pravidelně kupovali tatínkovi k narozeninám, na výlohách těch zajímavých krámků na Repperbahnu mě poprvé zaujaly nahé ženy, v obuvi měly Pумы, Niky, Adidasky, na obrovských poutích byli gigantické nádherně osvětlené atrakce, v hračkářství si mohli děti se vším možným vystaveným zbožím hrát, včetně her na prvních dostupných počítačích, v televizi se to Stallonama a Schwarzenegrana jen hemžilo, na každém rohu po celém městě byla dětská hřiště ... Takto bych mohl jmenovat dál a dál. V neposlední řadě je Hamburk prošípován obrovskými přírodními plochami. A abych nejmenoval pouze samá pozitiva - v Hamburku jsem poprvé viděl bezdomovce a žebráka - beznohého na hlavním nádraží, slepého s neustále šmátrající rukou v otevřeném kufříku, který mu ležel na kolenou. Malé dítě s kloboukem před sebou, hrající stále dokola na levné elektrické varhany refrén tehdejšího hitu Lambády. Injekční stříkačku v zapadlém rohu postranní uličky. Prostitutku postávající na rohu jednoho z bloků čtvrti St.Georg.

Byly tu ovšem i další novoty - ve škole jsme se všichni spolužáci nazývali křestními jmény. Učitele a učitelky jsme oslovovali příjmením. Při každém setkání si tam lidi podávali ruce. Na základní škole jsme se kromě klasických předmětů věnovali i dalším zájmovým kroužkům - např. fotografii, určitému sportu, vaření, hudbě ...

Ano, podstata rozdílu mezi západním a východním blokem mi tenkrát ještě nebyla úplně jasná. Jako dítě jsem vnímal převážně jen pozitivky, které mi tento svět přinášel, řekněme povrchní důsledky rozdělení.

satellite

1-416

Že se po 17.listopadu něco mění, mi ovšem neušlo. V ony podzimní večery to u nás doma vypadalo zhruba následovně: V místnosti o deseti metrech čtverečních si můj mladší brácha na posteli skládá puzzle. Já si v momentě, kdy se s nezvyklou zvědavostí tísní moje rodiče spolu s námořníkem Frantou před naší malou barevnou televizí, sundávám sluchátka z uší a pozorně se dívám, aby mi neuniklo, co ty dospělé tolik zajímá. Začínají hlavní zprávy na německé veřejnoprávní televizní stanici ARD. Jako hlavní, tedy první reportáž, vysílá německá televize dění z východní Evropy: Maďarsko, Polsko, Česká republika, NDR - každé zemi věnují několik desítek vteřin, včetně komentáře a několika málo záběrů z hlavních míst sledovaných událostí. Po odvysílání krátkého vstupu z Václavského náměstí následuje v pokoji několik vteřin ticha, dospělí si mezi sebou vymění pár pohledů. Připadá mi, že se jim lesknou oči. Ticho se pomalu a jistě mění v rušnou debatu, konverzaci, polemiku. Nerozumím jim. Ačkoliv několik stovek kilometrů od domova, ve vzduchu je cítit velké vzrušení a napětí. I já jsem nespívám. Cítím, že se děje něco velkého, i přesto že ve svém věku ještě ne úplně tuším co.

Za dva měsíce za námi do Hamburku přijela na návštěvu babička.

Autorem článku je Richard Horák, článek byl publikován na blogu iDNES.cz a ve Zpravodaji je uveden se svolením autora.

Taneční zábava

Připravujeme pro vás taneční zábavu, která se bude opět konat v sále Royal Canadian Legion, 391 Richmond Rd. Ottawa a to v sobotu 19. února 2011. Jako obvykle jen to nej z české a slovenské hudby, večeri připraví Bank Sausage and Street Deli.

Proč se stát členem Českého a Slovenského sdružení (ČSSK)?

Obracíme se na vás, kteří byli členy ČSSK v minulosti, ale nebyli vyzváni k obnovení členství, jakož i všechny ty, kteří nikdy členy ČSSK nebyli, přestože v Kanadě dlouhou dobu žijí, nebo jsou nově příchozími.

ČSSK se zastávalo a zastává práv Kanadčanů českého a slovenského původu u kanadské, české a slovenské vlády ve věci prosazování zákonů o občanství včetně dvojího občanství.

ČSSK propaguje kanadskou, českou a slovenskou kulturu v Kanadě.

ČSSK je pokračovatelem organizace, která byla založena v roce 1939 po Mnichovském diktátu a která měla v té době 92 poboček po celé Kanadě, přispěla mnohamilionovou sbírkou na válečné úsilí a z řad této organizace bojovalo mnoho mladých mužů ve 2. světové válce. Z těchto důvodů Kanadčané českého a slovenského původu nikdy nebyli považováni v Kanadě za nepřátelskou menšinu, bez ohledu na situaci v jejich mateřských zemích. Na tuto tradici jsme velmi hrdi.

Je skutečností, že s nepřibývajícím imigrací členská základna ČSSK i v celé české a slovenské komunitě početně slábne. Obracíme se tedy na vás všechny, aby jste vyjádřili svoji sounáležitost k ČSSK jako organizaci, která vždy hájila zájmy české a slovenské komunity. Zvýšený počet členů má mnohem větší váhu v jednání s úřady kanadské, české nebo slovenské vlády. Pokud chcete v naší činnosti pomoc a přispět svými návrhy, budete vítáni. Pokud budete jen pasivními členy a návštěvníky organizovaných akcí, budete stejně vítáni. Přihlásit se můžete zasláním emailu na adresu sdružení v Ottawě - ottawa@cssk.ca.

Láďa Kubát

Petr J. Mach

mistr houslařský
309 EARDLEY RD. AYLMER, PQ.
(819) 684-3886
<http://www.petermach.com>
E-mail: pmach@cyberus.ca

Kefalín na to kápnul...

Asi každý zná tu závěrečnou scénu z filmu Černí baroni, kdy se civilista Kefalín ptá majora Terazkyho, jestli to celé nebylo absurdní. Bylo, celá ta doba socíku byla absurdní...

Byla to doba paradoxů. Ženské si neměly ve „svých dnech“ co dávat mezi nohy, protože vyhořela jedna, a snad i jediná fabrika, co vyráběla vložky a mezi podprsenkami ve výkladech trčela hlava plešatého Lenina. Holky, když si vybíraly do čeho že si uloží ty své poklady, tak se dočetly, že závazky XVI. sjezdu splníme. Levá, pravá, nebo obě spolu...?

Byla to doba, kdy blbci rozhodovali o osudech mnohem chytřejších lidí, než byli oni sami. Byla to doba, kdy i když každý věděl, že komunismus jako takový je utopističtější myšlenka, než naděje na cestování v čase, přesto každý v duchu doufal, že se tam lidstvo nějak dohrabe.

Že už nebude buzerace a všichni budou mít klid a všechno, co budou k životu potřebovat. Lidi nemohli cestovat a byli vnějškově nesvobodní. Přesto, ve světle dnešních nároků, mindráků a duševních zmatků, byli tehdy lidi uvnitř sebe daleko více svobodní, než jsou dnes.

Byla to doba, ve které, snad i paradoxně díky nenasatnému trezoru, ve kterém skončila spousta dobrých filmů, vznikaly filmy neméně dobré, dnešníma očima viděné jako – geniální, nesmrtelné a nadčasové. Kultura ducha byla prý zašlapána do prachu, ale přesto v té době vznikaly skvosty, ze kterých vychází citění kulturna i dnes.

Byla to doba, kdy měly celé vesnice absurdně vybudované domy ze stejného materiálu, z jakého stály budovy státních statků a JZD.

Doba, kdy si lidi pomáhali navzájem stavět domy a chaty a to jen za to, že věděli, že když pomůže ten tomu, tak na oplátku zase pomůže onen onomu.

Byla to doba, ve které se neuvěřitelně snoubil marasmus s lidským optimismem, zrůdnost lidské bezcharakternosti s lidskou silou charakterů.

Byla to prostě absurdní doba, ze které si bohužel neseme hodně veliký kus s sebou i dál. Nemá smysl tu dobu jakkoliv omlouvat, nebo pomlouvat, doba se lidí neptá, doba lidi zpracovává k obrazu svému.

Jediné, co můžeme dělat je to, že se můžeme snažit, aby se o té dnešní, naší době, mohlo za dvacet a více let říct, že nebyla absurdní.

Nebo alespoň že ne moc...

Autorem článku je Vladimír Kroupa, článek byl publikován na blogu iDNES.cz a ve Zpravodaji je uveden se svolením autora.

ADAM
ELECTRONIC ENGINEERING

HOME & COMMERCIAL ELECTRONIC REPAIRS
Serving Ottawa Since 1992

We Service **ALL BRANDS** Of TV's, CD, DVD,
LCD / Plasma, Multisystem, Home Theatre & More...
Car Radio & Stereo
Antique Radio Restoration

Work Guaranteed
Pick-up & Delivery Available

(613) 749-3030
274 Donald Near Vanier PKWY

Humor

Kolik měříte, pane Nováku?

Asi 180 cm.

To je zajímavé, já jen 170, ale mám vás až po krk.

Jsi bačkora. Vyčítá pan Novák sousedovi. Takhle utéci před manželkou pod postel.

Jenže ty jsi neviděl, jak jsem drze vykukoval.

Jaký je rozdíl mezi feťákem a narkomanem? - Feťák líp hoří.

Sedí chlap na zahradě a cpe do sebe jitrnice, jelita, tlačenu... Za plotem stojí žebrák a slintá.

Chlápek se na něj podívá a říká: „Chceš kousnout?“

„Ano! Ano!“

„Azore, trhej!“

Ke zpovědi přijde opilec, sedne si a nic neříká. Vedle farář ztratí trpělivost a lehce zakašle. Nic. Trochu víc zakašle. Zase nic. Začne tedy ťukat na stěnu, aby už se konečně hříšník projevil a něco řekl. Z druhé strany se ozve: "ťukáš zbytečně, tady taky není hajzlpapír!"

Počítačový maniak: "Představ si to, včera jsem přišel domů, v posteli nahá manželka s chlapem. Koukali na mě a pohled jejich očí byl tak posměšný, až mě zamrazilo. Zmocnila se mě předtucha. Běžel jsem k počítači a taky že jo, změnili mi heslo."

Víte, jak poznáte, že jste závislí na internetu?

Když narazíte autem do svodidel, první, co hledáte, je tlačítko 'Back'!

Lékař se ptá pacienta: Mluvíte ze spaní?

Ne, já mluvím, když ostatní spí.

Jak to myslíte?

Jsem učitel.

Přijde v nemocnici sestřička k pacientovi, který je celý v sádře a ten se jí s vypětím všech sil ptá: Sestřičko, nevíte náhodou, jestli jsem ten řidičák udělal?

Neboj se Ivánku, pan doktor nic nedělá.

Tak proč jsme k němu teda chodily?

Přijde pán k psychiatrovi: "Tak co vám je, pane Vokurka?" "Víte, já mám takový problém, já si pořád myslím, že jsem kuň." "No, to není nevyléčitelná nemoc, pane. Ale je to velmi nákladná léčba." "To nebude žádný problém, já už jsem vyhrál čtyři dostihy."

Známý psychiatr hostem u lady Grace. Rozhovor se brzy stočí na jeho povolání:

"Můžete mi říci, doktore, jak zjistíte duševní poruchu u člověka, který navenek vypadá úplně normálně?" táže se lady Grace.

"To je jednoduché," odpoví psychiatr. "Položím mu nějakou velmi jednoduchou otázku, kterou normální člověk bez obtíží zodpoví. Když zaváhá, je to určitá známka duševní nerovnováhy."

"Jakou otázku například?"

"No, můžete se ho třeba zeptat takto: 'Kapitán Cook podnikl tři cesty kolem světa a při jedné z nich zemřel. Při které?'"

Lady Grace přemýšlí a pak řekne nervózně:

"Neměl byste jiný příklad, víte, musím přiznat, že historie není mou silnou stránkou."

Jeden pán se v cestovní kanceláři ptá na levnou dovolenou v zahraničí.

Ano, je tady ještě jedna - cesta okolo světa.

Okolo světa?

Ano. Pěšky.

Zasněženou Arktidou putují dva polární cestovatelé. Najednou v dálce uvidí rozzuřeného ledního medvěda. Medvěd je také hned uvidí a rozběhne se k nim. Jeden z cestovatelů rychle ze sebe shodí batoh, kožich, vytáhne tenisky a začne si je zuřivě obouvat. Ten druhý mu říká: "Na co ti jsou tenisky? Vždyť i tak v nich nemůžeš utíkat rychleji jak on." Ten první mu odpoví: "Netřeba. Mně stačí, když budu utíkat rychleji jak ty."

Ze stanice odjíždí autobus a chlápek ve středních letech se ho snaží doběhnout. Maká jako o život, ale stíhá to asi jenom 50 metrů. Když už je skoro na stejné úrovni jako autobus, tak na něj z okýnka nějakéj týpek zařve: „A jseš v hajzlu, co? Nestíháš debile!“ A ten chlapík úplně vyflusanej se opře o lampu, snaží se popadnout dech a když ho popadne, tak jenom prohodí: „Ty seš v hajzlu! Já jsem řidič.“

Přes noc jsem zaparkoval auto na ulici v Praze. Abych odradil případné zloděje, vyndal jsem autorádio a za oknem nechal nápis:

"Bez rádia, bez cenností, kufr prázdný."

Ráno jsem našel auto s rozbitým oknem a k mému nápisu někdo připsal:

"Jen pro jistotu."

Protrhne se hráz a voda rychle zaplavuje přilehlou vesničku. Všichni už jsou pryč, jenom farář stojí na věži kostela a modlí se. Přijede k němu člun požárníků:

"Pojďte otče, odvezeme vás."

"Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání."

Člun tedy odjede. Voda už dosahuje až nahoru na věž, tam stojí farář, drží se kříže a modlí se. Přijede k němu loď domobrany:

"Pojďte otče, odvezeme vás."

"Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání."

Loď odjede. Vesnice je už skoro celá zatopená, z vody kouká jen farářova hlava. Přiletí helikoptéra:

"Pojďte otče, hodíme vám lano."

"Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání."

Helikoptéra odletí a farář se utopí... Potom v nebi potká Ježíše a ptá se ho:

"Proč jsi mě nezachránil??"

"Co bys ještě chtěl, vždyť jsem ti poslal dvě lodě a helikoptéru!!!"

Jde takhle hříšník celý smutný do pekla, otevře dveře, vstoupí do místnosti a vidí, že tam všichni jen chlastají a zpívají. Ustrašeně se rozhlíží a rychle projde do další místnosti. Tam jsou ale všude hory jídla a všichni žerou a nácávají si panděra. Zmatený hříšník nad tím jenom kroutí hlavou a radši jde dál. V další místnosti se zase všichni jenom věnují sexu. S vyvalenýma očima hříšník čeká, co bude dál. V poslední místnosti vidí obrovské kádě s horkou vodou a v nich vařící se hříšníky. Teď už to nevydrží a jde za Luciferem a hned spustí, ať mu vysvětlí, jak to, že v prvních třech místnostech se chlastá, žere a souloží a v poslední místnosti se tak strašně trpí. A lucifer značně rezignovaně odpoví:

"No jo. Co mám dělat! Ti v těch kádích, to jsou křesťané. Oni to tak chtěli."

Ve vlaku se policejní major Zemánek vrací ze záchodu a nemůže najít své kupé. Průvodčí se ho zeptá: "A nepamatujete se, vážený pane, alespoň ve kterém to bylo vagónu?" "To ne, ale vím naprosto bezpečně, že jsem měl z okna nádherný výhled na velkou přehradu."

Jdou dva policajti po ulici a najdou zrcátko. Jeden z nich ho zvedne a povídá: "Jéé, to je moje fotka!" Druhej mu zrcátko vezme a nadává mu: "Ty blbe, vždyť to je moje fotka." Tak se tam hádají a nakonec jdou za šéfem. Ten vezme zrcátko a říká: "Pánové, tak tohle je moje fotka," a strčí si zrcátko do kapsy. Přijde domů, svlíkne se a zrcátko mu vypadne. Sebere ho jeho dcera a začne křičet: "Mami, táta má nějakou ženskou!" Přiběhne jeho stará, čapne zrcátko a povídá: "Fuj, ta je ale ošklivá!"

Přijde policajt do papírnictví. "Co si budete přát?" "Jeden čtverečkolinkovaný sešit."

Prodavačka: "Takový neexistuje. Buď si kupte čtverečkový nebo linkovaný." "Ne, já chci čtverečkolinkovaný..." Tak se tam hádají a za chvíli přijde do obchodu druhý policajt.

Prodavačka, celá nešťastná, mu říká: "Vysvětlete tady kolegovi, že neexistuje žádný čtverečkolinkovaný sešit!" "No jasně, kamaráde, co nám tu děláš ostudu?! Taková blbost..."

První policajt s neúspěchem odchází z obchodu, prodavačce se uleví a s úsměvem se ptá druhého: "Tak, co si přejete?" "Jeden globus Prahy..."

Zrovna potom, co křápl Černobyl, se ptá učitel ve škole dětí, co by se stalo, kdyby na Slovensku vybuchla jaderná elektrárna. A Pepíček odpovídá:

"Vyměnili bysme si s nima hymnu. Oni by zpívali Kde domov můj, a my bysme zpívali Nad tatrou sa blýská."

